

Parafia św. Augustyna

ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa

MSZE ŚW.: dzień powszedni: 7⁰⁰, 8⁰⁰, 9⁰⁰, 18³⁰.
niedziela: 7⁰⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11³⁰, 13⁰⁰, 18³⁰ i 19⁴⁵.

Spowiedź św. na każdej Mszy św.

Kancelaria: od wtorku do piątku w godz. 9³⁰ - 10⁰⁰; 16⁰⁰ - 17⁴⁵;
tel.: 22-838-30-95 (tylko w godz. urzędowania), fax. 22 636-69-55.

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

18. niedziela zwykła

2 sierpnia 2020

LITURGIA SŁOWA

Iz 55, 1-3; Ps 145; Rz 8, 35. 37-39; Mt 14, 13-21

Gdy Jezus usłyszał o śmierci Jana Chrzciciela, oddalił się stamtąd łodzią na pustkowie, osobno. Lecz tłumy zwiedziały się o tym i z miast poszły za Nim pieszo. Gdy wysiadł, ujrzał wielki tłum. Zlitował się nad nimi i uzdrowił ich chorych. A gdy nastał wieczór, przystąpili do Niego uczniowie i rzekli: "Miejsce to jest pustkowie i pora już późna. Każ więc rozejść się tłumom: niech idą do wsi i zakupią sobie żywności". Lecz Jezus im odpowiedział: "Nie potrzebują odchodzić; wy dajcie im jeść!" Odpowiedzieli Mu: "Nie mamy tu nic prócz pięciu chlebów i dwóch ryb". On

rzekł: "Przyniescie Mi je tutaj". Kazał tłumom usiąść na trawie, następnie wzięwszy pięć chlebów i dwie ryby, spojrział w niebo, odmówił błogosławieństwo i połamawszy chleby, dał je uczniom, uczniowie zaś tłumom. Jedli wszyscy do syta, a z tego, co pozostało, zebrano dwanaście pełnych koszy ułomków. Tych zaś, którzy jedli, było około pięciu tysięcy mężczyzn, nie licząc kobiet i dzieci. – *Oto słowo Pańskie.*

rzekł: "Przyniescie Mi je tutaj". Kazał tłumom usiąść na trawie, następnie wzięwszy pięć chlebów i dwie ryby, spojrział w niebo, odmówił błogosławieństwo i połamawszy chleby, dał je uczniom, uczniowie zaś tłumom. Jedli wszyscy do

Tłumy nakarmione dzięki cudownemu rozmnożeniu chleba i ryb znów będą łaknąć. Uzdrawieni z chorób i tak kiedyś umrą. Jednak głód odczuwany przez ciało nie jest najgorszym z głodów. Również choroby i cierpienie fizyczne nie są największym nieszczęściem. Trudniej zaspokoić głód i uleczyć cierpienie duszy zranionej grzechem, która nie pamięta o Bogu i jest odłączona od źródła życia, strącona w otchłań samotności. Tego właśnie głodu i cierpienia naszych dusz Bóg dotyka w Eucharystii. "Czemu wydajecie pieniądze na to, co nie jest chlebem? (...) Posłuchajcie mnie, a dusza wasza żyć będzie". "Ja jestem chlebem życia, kto do Mnie przychodzi, nie będzie łaknął".

Bogna Paszkiewicz

KOMENTARZE DO CZYTAŃ

Komentarz do pierwszego czytania

Lekcja pochodzi z rozdziału o charakterze dydaktyczno-mądrościowym, wyróżniającym go na tle wcześniejszego tekstu drugiej części Księgi Izajasza. Z literackiego punktu widzenia tekst ma niepozabawiony walorów teologicznych charakter poetycki. Jego głównym przesłaniem jest stałość Jahwe i Jego wierność w zobowiązaniach

wobec wybranego przez Niego ludu Izraela. Pierwsze słowa stanowią zachętę do darmowego nabywania dóbr potrzebnych ludziom. Oferta wydaje się być bogata i atrakcyjna dla ówczesnych Izraelitów. Zachętę tę można jednak także interpretować i metaforycznie, czy to w nawiązaniu do opisanego w Księdze Przysłów zaproszenia na ucztę mądrości, czy też uznając wodę za symbol Słowa

Bożego. Ostrzeżenie przed niemądrymi wydatkami także może mieć podwójne znaczenie, dotycząc zbytnej troski o dobra materialne albo odejścia od zasadniczego daru, czyli samego Boga, do oddawania czci bożkom. Perykopa kończy się słowami obietnicy dotyczącej przymierza Boga z Jego ludem i powodzenia doczesnego będącego jego skutkiem. Odczytane w szerszym kontekście Boże

dary mogą także stanowić zapowiedź związanej z wcieleniem Chrystusa łaski kierowanej za pośrednictwem Izraela do wszystkich narodów ziemi.

Komentarz do psalmu

Wersy dzisiejszego psalmu pochodzą z dłuższego, dziękczynnego utworu hymnicznego o budowie akrostychicznej. Oznacza to, że w hebrajskim oryginale pierwsze słowa każdego z wersów lub zwrotek zaczynają się od kolejnych liter alfabetu. Budowa taka miała zarówno znaczenie mnemotechniczne, ułatwiając zapamiętywanie tekstu, jak też była uznawana za dowód szczególnego zaangażowania i wysiłku autora włożonego w kompozycję utworu przeznaczonego dla Boga. Historycznie biorąc, tekst ten należy do najpóźniejszych dzieł księgi, co znajduje odbicie zarówno w jego warstwie językowej jak też i w przekazie teologicznym. Pierwsze z wersów, głoszące łaskawość i miłosierdzie Boga, postrzeganego jako dobry i pełen chwały Król, uzasadniają potrzebę szczerego głoszenia Jego chwały. Kolejne wersy stanowią wezwanie o charakterze uniwersalnym i skierowane są nie tylko do ogółu ludzi, ale i do wszelkiego stworzenia zależnego w swym istnieniu od łaski jego Stwórcy.

Komentarz do drugiego czytania

Dzisiejsze, pochodzące z Listu do Rzymian, czytanie porusza jakże istotny także i dla nas współczesnych chrześcijan problem tryumfu miłości Bożej do człowieka w obliczu przeciwności i prześladowań, jakich doznają w swym życiu wierni nauce Chrystusa. Święty Paweł, przedstawiając bogatą i poprzez zastosowany tu zabieg retoryczny sprawiającą wrażenie kompletnej, listę możliwych niebezpieczeństw, zapewnia swych czytelników, że niezależnie od rodzaju oczekującego ich zagrożenia, dzięki trwałemu zakotwiczeniu w Bo-

żej miłości zwycięstwo nad nimi może być odniesione już tu i teraz. Skoro wszystkie siły zła są stworzeniami Boga i nawet, gdy mają wymiar kosmiczny, w pełni podlegają Jego woli, to pewność rezultatu walki wynika z wcześniejszej ziemskiej obecności reprezentującego Bożą Miłość Chrystusa. Warto jest także zwrócić uwagę na użytą tu symbolikę. O ile miecz łąstwo jest uznać za zapowiedź przyszłego męczeństwa, a zwierchności uznać za synonim przeciwnych aniołom bytów duchowych, kierujących siłami i narodami przeciwnymi wobec Bożego Ludu, to więcej trudności sprawić mogą określenia wysokie i niskie. Oprócz oczywistego skojarzenia z życiodajną sferą niebios i symbolizującymi śmierć podziemiami mogą się one także odnosić do terminów astrologicznych, a poprzez nie do zapisanego w gwiazdach losu człowieka. Taka interpretacja stanowić może z kolei zachętę do odrzucenia powszechnej w starożytności wiary w niezmiennność wyroków losu na rzecz zaufania wyrokom Bożej Opatrzności.

Komentarz do Ewangelii

Jezus, dowiedziawszy się o śmierci Jana Chrzciela, udaje się w miejsce odludne. Tam właśnie ma miejsce rozmnożenie chleba - jedyny cud opisany we wszystkich czterech Ewangeliach. Jest on oczywistym nawiązaniem do wydarzeń z Księgi Wyjścia, gdzie Izraelici korzystając z owoców Bożej łaski, jedli na pustyni mannę. To, że Nauczyciel wiedziony miłosierdziem wobec słuchających Go, przyjmuje rolę gospodarza i podejmuje troskę o ich wyżywienie, to w ówczesnych realiach rzecz wyjątkowa. Jezus, mówiąc to Wy dajcie im jeść, pokazuje uczniom, że pamięta także i o materialnych potrzebach oraz uczy ich samodzielności i troski o wspólnoty chrześcijańskie, których liderami staną się oni w przyszłości. Ta propozycja Jezusa jest dla uczniów

KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

1345 Święty Justyn, męczennik z II wieku, przekazuje nam świadectwo o tym, jaką podstawową strukturę posiadała wówczas celebrowana Eucharystia. Ta struktura zachowała się do naszych czasów we wszystkich wielkich rodzinach liturgicznych. Tak pisze św. Justyn około 155 r., wyjaśniając pogańskiemu cesarzowi Antoninusowi Piusowi (138-161), co czynią chrześcijanie: W dniu zwanym dniem Słońca odbywa się w oznaczonym miejscu zebranie wszystkich nas, zarówno z miast jak i ze wsi. Czyta się wtedy pisma apostołskie lub prorockie, jak długo na to czas pozwala. Gdy lektor skończy, przewodniczący zabiera głos, upominając i zachęcając do naśladowania tych wzniosłych nauk. Następnie wszyscy powstajemy z miejsc i modlimy się za nas samych... oraz za wszystkich, w jakimkolwiek znajdują się miejscu, by otrzymali łaskę pełnienia w życiu dobrych uczynków i przestrzegania przykazań, a w końcu dostąpili zbawienia wiecznego. Po zakończeniu modlitw przekazujemy sobie nawzajem pocałunek pokoju. Z kolei bracia przynoszą przewodniczącemu chleb i kielich napełniony wodą zmieszaną z winem. Przewodniczący bierze je, wielbi Ojca wszechrzeczy przez imię Syna i Ducha Świętego oraz składa długie dziękczynienie (po grecku: *eucharistian*) za dary, jakich nam Bóg raczył udzielić. Modlitwy oraz dziękczynienie przewodniczącego kończy cały lud odpowiadając: Amen. Gdy przewodniczący zakończył dziękczynienie i cały lud odpowiedział, wtedy tak zwani u nas diakoni rozdzielają obecnym Eucharystię, czyli Chleb, oraz Wino z wodą, nad którymi odprawiano modlitwy dziękczynne, a nieobecnym zanoszą ją do domów.

początkowo niezrozumiała. Cud, do którego nie może dojść bez peł-

nego posłuszeństwa słowom Mi-
strza, jest koniecznością. By na-
karmić tak duży tłum, potrzeba by-
łoby kwoty stanowiącej równoważ-
ność ośmiomiesięcznych zarob-
ków, a i zakup tak dużej ilości
żywności na jednym wiejskim tar-
gowisku był niemożliwy. Jezus,
wygłaszając błogosławieństwo,
stawia się tu w roli głowy rodziny,
uczniowie stają się pośrednikami
pomiędzy Nim, a tłumem, a sam
tłum reprezentuje całą wspólnotę
Izraela zgromadzoną wokół Jezu-
sa. W obrazie dwunastu napełnio-

nych ułómkami koszy można więc
doszukiwać się nie tylko wyrazu
mocy Jezusa, ale i symbolu dwu-
nastu plemion Izraela. Duża, liczą-
ca łącznie z kobietami i dziećmi
prawdopodobnie ponad dziesięć
tysięcy osób, grupa słuchaczy jest
tu wyraźnym dowodem na szeroki
społeczny odbiór nauki Jezusa.
Znający realia ówczesnej Palesty-
ny czytelnik rozumiał i to, że lu-
dzie ci nie mogli pochodzić z jed-
nej miejscowości, bo tak dużych
osad w Galilei nie było, i to, że
stanowił on spory odsetek popula-

cji Palestyny liczącej wówczas
około pół miliona osób. To wyda-
rzenie zapowiadające i Eucharystię,
i ucztę eschatologiczną może
być rozpatrywane w trzech wymia-
rach: naturalnym – samego roz-
mnożenia, moralnym – troski o los
innych i społecznym – integrują-
cym uczestników.

Komentarze zostały przygotowane
przez Macieja Stanisława Siekierskiego

Za: bractwoslowa.pl

NAJŚWIĘTSZA MARYJA PANNA ŚNIEŻNA

Przypadające na 5 sierpnia wspo-
mnienie dotyczy rocznicy poświę-
cenia bazyliki Najświętszej Maryi
Panny "Większej" w Rzymie.
Przymiotnik ten wynika z faktu, że
jest to pierwszy i największy ko-
ściół rzymski poświęcony Maryi.
Jest to także jedna z pierwszych na
świecie świątyń poświęconych
Matce Bożej. Kościół tak dalece ją
wyróżnia, że należy ona do czte-
rech tzw. bazylik większych Rzy-
mu, które każdy pielgrzym nawie-
dzał w roku świętym, jeśli pragnął
uzyskać odpust zupełny. Należą do
nich: bazylika laterańska św. Jana
(będąca katedrą biskupa Rzymu),
bazylika św. Piotra na Watykanie,
bazylika św. Pawła za Murami i
właśnie bazylika Matki Bożej
Większej.

W Bazylice tej czci się Matkę
Bożą Śnieżną. Według tradycji, w
352 r. Maryja ukazała się papie-
żowi Liberiuszowi i rzymskiemu
patrycjuszowi Janowi, nakazując
im budowę kościoła w miejscu,
które im wskaże. 5 sierpnia, w
okresie upałów, Wzgórze Eskwi-
lińskie pokryło się śniegiem - tam
zbudowano świątynię. Musiała być
ona niewielka i być może uległa
zniszczeniu. Sykstus III (432-440),
pragnąc uczcić zakończenie soboru
w Efezie, na którym ogłoszono
dogmat o Bożym Macierzyństwie
Maryi (*Theotokos*), postanowił
przebudować gruntownie tę bazy-

likę. Wspomnienie tego wydarze-
nia obchodzono pierwotnie jedynie
w samej bazylice, z czasem jednak
kolejni papieże rozszerzali je naj-
pierw na teren Rzymu, a potem już
całego Kościoła.

W ciągu wieków wielu papieży tę
bazylikę upiększało i powiększało:
Eugeniusz III (1145-1153) po-
większył przedsionek i dał dzisiej-
szą przepiękną posadzkę; Mikołaj

IV (1288-1293) dał nową bogatą
absydę; za czasów Grzegorza XI
(1370-1378) wzniesiono wieżę-
dzwonnice romańską; dziełem
Klemensa X (1670-1676) jest tylny
front bazyliki; Benedykt XIV
(1740-1758) dokonał gruntownej
przebudowy wnętrza, które podzi-
wiamy po dzień obecny, oraz dał
nowy, okazały, do dziś zachowany

front główny bazyliki; Pius XI dla
uczczenia 1500. rocznicy ogłosze-
nia na soborze efeskim dogmatu o
Boskim Macierzyństwie Maryi
(431-1931) odnowił wspaniałe
pierwotne mozaiki, które znajdują
się na łuku triumfalnym. Sykstus V
(1585-1590) wystawił "Kaplicę
Sykstyńską" w głębi prawej nawy,
gdzie jest przechowywany Naj-
świętszy Sakrament. Tam też spo-
czyły relikwie papieży św. Piusa V
i Sykstusa V. Dziełem Pawła V
(1605-1621) jest usytuowana na-
przeciw Kaplicy Sykstyńskiej
wspaniała Kaplica Matki Bożej
Większej z Jej cudownym wize-
runkiem (w kaplicy po lewej stro-
nie bazyliki). Tu spoczęły śmiertel-
ne szczątki papieży: Pawła V i
Klemensa VIII.

Starożytne mozaiki rzymskiej
świętyni, dotyczące Bożego macie-
rzyństwa Maryi, świadczą o tym,
że Kościół już w wieku V przejął
do celów religijnych znajomość
najlepszej sztuki pogańskiego ce-
sarstwa rzymskiego. W bazylice
znajdują się relikwie żłóbka betle-
jemskiego i starożytny obraz Matki
Bożej. Jest on największym skar-
bem bazyliki. Paweł V wystawił
ku jego czci przebogatą kaplicę, od
jego rodu zwaną także Borghese.
Ołtarz, w którym mieści się obraz,
jest wykładany agatami, amety-
stami i lazurytem. Całość kaplicy

jest wyłożona najkosztowniejszymi marmurami.

Sam obraz Matki Bożej pochodzi z XII w. Ma wyraźne cechy bizantyjskie, o czym świadczą litery greckie. Dziecię Jezus trzyma księgę Ewangelii. Maryja trzyma Dziecię na lewym ręku i obejmuje je prawą. Ma pierścień na ręku, bogaty naszyjnik na szyi z dużym, kosztownym krzyżem. Jest piękny zwyczaj, że co roku w uroczystość Matki Bożej Śnieżnej (5 sierpnia) właśnie w kaplicy Matki Bożej z

kopuły zrzuca się płatki białych róż, przypominające płatki śniegu. Są one również symbolem niezliczonych łask, jakie wyprasza sobie tu lud rzymski. Obraz jest uważany za cudowny. Jest też koronowany koronami papieskimi. Lud rzymski nazywa go *Salus Populi Romani* - Ocaleniem Ludu Rzymskiego, gdyż w Rzymie panuje powszechne przekonanie, że ten obraz wiele razy ratował Wieczne Miasto. Był bowiem dawny zwyczaj, że - na wzór Arki Przymierza - w czasach

kłęsk i niebezpieczeństw obnoszono ten obraz po ulicach Rzymu. Obraz Matki Bożej Większej stał się prototypem dla wielu innych obrazów Matki Bożej tak dalece, że mamy dzisiaj setki (w Polsce kilkadziesiąt) sanktuariów, w których znajdują się kopie tego obrazu. Wiele z nich (w Polsce kilkanaście) doczekało się koronacji koronami papieskimi. Można powiedzieć, że jest to najczęściej spotykany w świecie wizerunek Maryi.

PRZEMIENIENIE PAŃSKIE

W Przemienieniu nie tylko kontemplujemy tajemnicę Boga, przechodząc ze światłości do światłości (por. Ps 36 [35], 10), lecz zostajemy wezwani do słuchania skierowanego do nas słowa Bożego. Ponad słowem Prawa u Mojżesza i prorocstwa u Eliasza rozbrzmiewa słowo Ojca, odsyłające do głosu Syna, jak przed chwilą przypominałem. Przedstawiając «umiłowanego Syna», Ojciec wzywa, aby Go słuchać (por. Mk 9, 7). (...)

Oglądanie i słuchanie, kontemplacja i posłuszeństwo stanowią więc drogi prowadzące nas na świętą górę, na której Trójca Święta objawia się w chwale Syna. «Przemienienie daje nam przedsmak chwalebного przyścia Chrystusa, 'który przekształci nasze ciało poniżone na podobne do swego chwalebного ciała' (Flp 3, 21). Przypomina nam również, że 'przez wiele ucisków trzeba nam wejść do Królestwa Bożego' (Dz 14, 22)» (KKK, 556).

Św. Jan Paweł II

OGŁOSZENIA

1. Dziękujemy za ofiary złożone na remont naszego kościoła.
2. Dzisiaj – **Adoracja Najświętszego Sakramentu** o godz. **18:00**.
3. W naszym sklepiku do kupienia jest płyta z Koronacji Obrazu Matki Bożej Częstochowskiej. Koszt płyty 20 zł.
4. **Kancelaria parafialna** w sierpniu czynna jest tylko po południu, od godz. **16.00** do **17.45**, **od wtorku do piątku**.
5. W środy zapraszamy na **Nabożeństwo do MBNP** o godz. **18:00**.
6. W tym tygodniu przypada **pierwszy czwartek i piątek miesiąca**. W czwartek po mszy św. o godz. **9:00** zapraszamy do modlitwy w intencji kapłanów. W piątek – spowiedź św. w trakcie każdej mszy św.
7. Wspomnienia liturgiczne:
we wtorek – wspomnienie **św. Jana Marii Vianneya**, kapłana;
w czwartek – święto **Przemienienia Pańskiego**;
w sobotę – wspomnienie **św. Dominika**, kapłana.
8. Wszystkim życzymy dobrej niedzieli.

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

Prosimy o ofiary na pokrycie kosztów druku gazetki. **Bóg zapłać!**

Redagują: ks. prał. Walenty Królak oraz parafianie. Do użytku wewnętrznego.

Wydawca: Parafia św. Augustyna, ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa. Opracowanie biuletynu i druk: lis888@wp.pl

www.swaugustyn.pl